

Làm sao để biết một vị A-la-hán?

(Kinh Jatila, Phật tự thuyết - Udana, 6.2)

Thưa Đại vương, chính phải cộng trú mới biết được giới đức của một người, và như vậy, phải trong một thời gian dài, không thể ít ngày được; phải có tác ý, không phải không có tác ý; phải có trí tuệ, không phải với ác tuệ.

Vua Pasenadi (Ba-tư-nặc, xứ Kiều-tát-la) hỏi Đức Phật về bảy vị Ni-kiền-tử lỏa thể bện tóc: - Bạch Thế Tôn, có phải những Tôn giả ấy là những vị A-la-hán trên đời này, hay là những vị đang đi trên con đường hướng đến đạo quả A-la-hán?

Đức Phật trả lời:

Thưa Đại vương, khi Đại vương còn là cư sĩ trong khi còn sống với gia đình, thọ hưởng dục lạc, bị vợ con trói buộc, quen dùng các loại chiên đàn ở xứ Kàsi, trang sức với vòng hoa, hương thơm, dầu sáp, thọ hưởng vàng và bạc, thời Đại vương thật khó biết được các vị ấy là bậc A-la-hán hay là bậc đang đi con đường hướng đến đạo quả A-la-hán.

Thưa Đại vương, chính phải cộng trú mới biết được giới đức của một người, và như vậy, phải trong một thời gian dài, không thể ít ngày được; phải có tác ý, không phải không có tác ý; phải có trí tuệ, không phải với ác tuệ.

Thưa Đại vương, chính phải có giao tiếp mới biết được sự thanh tịnh của một người, và như vậy, phải trong một thời gian dài, không thể ít ngày được; phải có tác ý, không phải không có tác ý; phải có trí tuệ, không phải với ác tuệ.

Thưa Đại vương, chính trong thời gian bất hạnh mới biết được sự trung kiên của một người, và như vậy, phải trong một thời gian dài, không thể ít ngày được; phải có tác ý, không phải không tác ý; phải có trí tuệ, không phải với ác tuệ.

Thưa Đại vương, chính phải đàm luận mới biết được trí tuệ của một người, và như vậy, phải trong một thời gian dài, không thể ít ngày được; phải có tác ý, không phải không tác ý; phải có trí tuệ, không phải với ác tuệ.

(HT Thích Minh Châu dịch)

* * *

King Pasenadi Kosala said to the Blessed One (about the seven Jain naked,coiled-hair ascetics):

- "Of those in the world who are arahants or on the path to arahantship, are these among them?"

- "Your majesty, as a layman enjoying sensuality; living crowded with wives and children; using Kasi fabrics and sandalwood; wearing garlands, scents, and creams; handling gold and silver, it is hard for you to know whether these are arahants or on the path to arahantship.

"It is through living together that a person's virtue may be known, and then only after a long period, not a short period; by one who is attentive, not by one who is inattentive; by one who is discerning, not by one who is not discerning.

"It is through dealing with a person that his purity may be known, and then only after a long period, not a short period; by one who is attentive, not by one who is inattentive; by one who is discerning, not by one who is not discerning.

"It is through adversity that a person's endurance may be known, and then only after a long period, not a short period; by one who is attentive, not by one who is inattentive; by one who is discerning, not by one who is not discerning.

"It is through discussion that a person's discernment may be known, and then only after a long period, not a short period; by one who is attentive, not by one who is inattentive; by one who is discerning, not by one who is not discerning."

(translated by Bhikkhu Thanissaro)